

FILARMONICA OLTENIA
CRAIOVA

LEGACY
SEASON

JOI
30
APRILIE
2026
19:00

BRAHMS

CRISTIAN MANDEAL

dirijor

OXANA CORJOS

pian

ORCHESTRA SIMFONICĂ A FILARMONICII „OLTENIA”

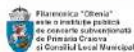
Concertul nr. 1 în Re minor pentru pian și orchestră, op. 15
Simfonia nr. 1 în Do minor, op. 68

Filarmonica "Oltenia" Craiova

2026

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251 414.698
secretariat@filarmonica-oltenia.ro

Prețuri bilete: 50 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)
Biletul se găsește la agenții Filarmonica Oltenia și la distribuție.
Reliații la telefon: 0251.414.698

PARTENERI MEDIA

www.filarmonicaoltenia.ro

@filarmonicaolteniacraiova1947

filarmonicaolteniacraiova

olteniafilharmonic

GRAFICA: DANIEL ENE

SCAN ME

JOI
30
APRILIE
2026
19:00

BRAHMS

Concertul nr. 1 în Re minor pentru pian și orchestră, op. 15

(aprox. 50')

- *Maestoso*
- *Adagio*
- *Rondo: Allegro non troppo*

Simfonia nr. 1 în Do minor, op. 68

(aprox. 45')

- *Un poco sostenuto – Allegro – Meno allegro*
- *Andante sostenuto*
- *Un poco allegretto e grazioso*
- *Adagio – Più andante – Allegro non troppo,
ma con brio – Più allegro*

CRISTIAN MANDEAL
DIRIJOR

OXANA CORJOS
pian

ORCHESTRA SIMFONICĂ
A FILARMONICII "OLTENIA"

CRISTIAN MANDEAL

Cristian Mandea, dirijor permanent al Orchestrei Române de Tineret, a studiat pianul, compoziția și dirijatul la Brașov și București, urmând apoi cursurile de măiestrie ale lui Herbert von Karajan la Berlin și ale lui Sergiu Celibidache la München. A colaborat cu orchestre de prestigiu din toată lumea, cu soliști de renume, cu orchestre de tineret (a condus cursuri de vară și a predat cursuri de măiestrie).

Cristian Mandea a dirijat în 32 de țări și în 25 de capitale ale lumii. Cariera sa a început cu orchestrele din Târgu Mureș, Cluj-Napoca și București.

Din 1991 până în 2009, a fost director general al Filarmonicii „George Enescu”, iar în perioada 1998-2008 a fost director artistic al Orchestrei Simfonice Euskadi din Spania.

Până în 2002, a fost director artistic al Orchestrei Simfonice Haifa din Israel, iar până în 2003, a fost dirijor rezident al Orchestrei Haydn di Bolzano e Trento din Italia.

Începând din 2005, a devenit dirijor principal invitat al Orchestrei Hallé din Manchester.

A fost director artistic al Festivalului și Concursului Internațional „George Enescu”, edițiile 2001 și 2003. A dirijat balet, precum și opera Stiffelio de Verdi la Opera de Stat din Viena. A realizat numeroase înregistrări pe discuri LP și compact cu muzică de operă,

simfonică și de film. A înregistrat, de asemenea, simfonii și lucrări vocal-simfonice de Brahms pe nouă CD-uri, lucrări complete (simfonii, suite, piese concertante și lucrări de cameră) de George Enescu, în fruntea Filarmonicii bucureștene, pentru Arte Nova. Pentru Claves a înregistrat lucrări de Aram Barbiroian, Sorozabal, Aita Donostia, ca și muzică bască, pe patru discuri compact, în compania Orchestrei Simfonice Euskadi.

Cristian Mandea este un promotor al muzicii lui Enescu, un capitol aparte reprezentându-l capodopera Oedipe, dirijată la Opera Națională din București, la Deutsche Oper din Berlin și în versiune de operă-concert la Festivalul Internațional de la Edinburgh, ediția 2002.

În ianuarie 2005, la Cagliari, a dirijat premiera italiană și primele șapte spectacole cu aceeași capodoperă enesciană.

OXANA CORJOS

„... În interpretarea ei am admirat acea siguranță etalată prin felul în care, în mâinile ei, totul a devenit în același timp inteligibil și scânteietor în mii de culori, precum și felul în care ne dădea impresia că și cele mai grele pasaje sunt ușor de cântat...” (Szabadság,

08.10.2013 – Gabriela Kulcsár).

Oxana Corjos relevă prin fiecare apariție scenică un remarcabil talent muzical dublat de o tehnică pianistică desăvârșită. Crescând într-o familie de muzicieni, Oxana Corjos și-a însușit primele noțiuni muzicale din

copilărie, studiind cu Ioana Minei și Ana Pitiș. A urmat apoi cursurile Universității Naționale de Muzică din București, unde a studiat cu maestrul Dan Grigore.

A fost distinsă cu numeroase premii obținute la concursurile organizate la Roma (1991), Senigallia (1981 și 1983) și Barcelona (1986). În anul 1992, a fost distinsă cu Premiul Cella Delavrancea.

De-a lungul timpului, Oxana Corjos a avut prilejul de a colabora cu dirijori precum: Jin Wang, Ilarion Ionescu-Galați, Misha Katz, Cristian Mandeal, Gian Luigi Zampieri, Jan Stulen, Petre Sbârcea, Gheorghe Costin, Emil Simon, Ovidiu Bălan, Corneliu Dumbrăveanu, Cem Mansur, Nicolae Moldoveanu.

În țară, Oxana Corjos a susținut concerte alături de cele mai reprezentative orchestre precum și cu Orchestra Națională Radio, Orchestra de Cameră Radio, Orchestra Filarmonicii George Enescu.

Turneele în Elveția, Republica Moldova, Spania, Macedonia și Italia au adus pianistei o serie de succese, publicul și critica de specialitate apreciind la superlativ prestațiile sale artistice. În ultimul an, Oxana Corjos a susținut concerte alături de Orchestra Română de Tineret și maestrul Cristian Mandeal, atât în București, cât și în sala Academiei Santa Cecilia din Roma, totodată fiind invitată să susțină un concert la

deschiderea Festivalului Toamna Muzicală Clujeană (2013) cât și la concertul de deschidere al Festivalului Gustav Mahler de la Toblach (Dobbiacco), iulie 2015.

JOHANNES BRAHMS (1833 - 1897)

Personalitate de prim rang a epocii romantice, Johannes Brahms s-a născut în Germania, la Hamburg. A studiat de timpuriu vioara și violoncelul cu tatăl său, un modest contrabasist, fiind apoi îndrumat de un cunoscut pedagog al vremii, Eduard Marxsen, care i-a insuflat dragostea pentru creațiile baroce și clasice. În paralel cu activitatea componistică, s-a afirmat ca un remarcabil pianist, colaborând cu mari interpreți, precum violoniștii Eduard Reményi și Joseph Joachim. A întreprins numeroase turnee de concerte, i-a cunoscut pe Liszt, Wagner și Schumann (de care l-a legat o strânsă prietenie). Cu excepția

unor scurte perioade în care a fost angajat ca dirijor (la Detmold, Hamburg și Viena - „Singakademie” și „Gesellschaft der Musikfreunde”), Brahms și-a îndreptat întreaga atenție către domeniul componistic, scriind cu pasiune peste 120 de opusuri în toate genurile (excluzând opera și poemul simfonic): 4 simfonii, 4 concerte, 2 uverturi, serenade, muzică de cameră, piese pentru pian, lieduri, coruri și faimosul Recviem german. Nu a considerat niciodată formele clasice depășite: dimpotrivă, le-a utilizat ca punct de pornire în edificarea unor arhitecturi monumentale, puse în valoare de melodică îndrăzneată, desăvârșitul simț armonico-polifonic și orchestrația învăluitoare.

Concertul nr. 1 în Re minor pentru pian și orchestră, op. 15 a fost compus între anii 1854 - 1857. Deosebit de interesant este istoricul închegării lui ca piesă de sine stătătoare: Brahms a dorit în 1854 să scrie o simfonie (schitănd ideile principale), apoi, după moartea lui Schumann, și-a modificat proiectul în sensul realizării unei grandioase sonate pentru două pianе, iar în final s-a ajuns la o întrepătrundere a genurilor simfonic și concertant. Această ultimă variantă conceptuală a suscitat numeroase comentarii, publicul și critica muzicală neapreciind concertul în momentul primei audiții (Hanovra, 22 ianuarie 1859, cu Brahms la pian și Joachim - dirijor). Au surprins neplăcut (la acea vreme) câteva elemente inedite: lipsa virtuozității gratuite, dominația principiului simfonic, unele derogări de la contururile arhitectonice obișnuite, regândirea rolului melodismului (subordonat total reliefării ideii poetice).

Prima parte a concertului (Maestoso) debutează cu o introducere orchestrală. Tema principală, încordată, aspră, este prezentată pe fondul unei pedale prelungite, tema secundară apărând, prin contrast, visătoare, liniștită. Instrumentul solist nu preia același material tematic, ci impune două idei noi, care sunt transformate și dezvoltate pe parcurs.

Partea mediană (Adagio) aduce un sentiment de împăcare, subliniat de delicatețea tratării solistico-orchestrale. Atmosfera meditativă, cu profunde conotații religioase (Brahms a scris pe

partitura primei ediții „Benedictus qui venit in nomine Domine” - „Binecuvântat este cel care vine în numele Domnului”) caracterizează această minunată pagină lirică.

Finalul (Allegro non troppo) este un rondo energic, tema principală exprimând vigoare și optimism. Desfășurarea sonoră parcurge rapid trasee surprinzătoare (inclusiv o cadență „quasi fantasia” a pianului), rezolvând strălucitor conflictul dramatic.

Simfonia nr. 1 în Do minor, op. 68 a fost finalizată în anul 1876, fiind rezultatul unor îndelungate frământări creatoare. Viziunea lui Brahms asupra simfoniei, ca gen de maximă complexitate a muzicii pure, este înfățișată întru totul în această primă realizare a sa, următoarele trei simfonii nereprezentând o evoluție pe scara valorică, așa cum se poate observa în parcursul predecesorilor săi clasici. Concepția devenirii constante a muzicii, ca proces supus constant metamorfozărilor ideatice prin dezbateri contrarii și transformări de substanță, conduce acțiunea sonoră cu o desăvârșită stăpânire a unității și fluenței muzicale. Aparatul orchestral utilizat este de tip romantic (câte două flaute, oboae și clarinete, două fagoturi și contrafagot, patru corni, două trompete, trei tromboni, timpani și grupul corzilor), menținut însă în zona expresivității clasice - un desen instrumental tipic, gândit complementar.

Prima parte (Allegro) este precedată de o introducere (Un poco sostenuto), construită pe un fragment cromatic, deseori numit “motivul tragic” al simfoniei. Forma de sonată evoluează apoi impresionant pe coordonatele a două teme opuse ce se înfruntă virulent, impunând o desfășurare tensionată, cu rare momente de înșeninare.

Partea a doua (Andante sostenuto) reprezintă o pagină lirică, depănând succesiv întrebări și răspunsuri, rememorări și dorințe, sentimente de sublimă liniște și înflăcărată pasiune. Cadrul arhitectonic aparține liedului tripartit (A-B-A), îmbogățit

însă cu noi principii de dezvoltare și cu subtile tratări variaționale. Atmosfera melancolică este redată sugestiv de liniștita temă principală, intonată de viorile prime.

Partea a treia (Un poco Allegretto e grazioso) păstrează atmosfera senină, incluzând însă elemente ale melosului popular și dinamizând discursul muzical (în spiritul unui scherzo). Structura tripartită (A-B-A) evidențiază două contururi melodice antrenante, diferențiate pe parcurs prin jocuri

timbrale și subtile variații de intensități.

Partea a patra (Adagio. Più Allegro) se diferențiază printr-o construcție similară cu cea a primei mișcări: o amplă introducere lentă (Adagio) rememorează atmosfera sumbră, căreia i se opune tema solară a cornului (dezvăluită într-o scrisoare adresată Clarei Schumann încă din 1868) și o grandioasă formă de sonată, bazată în special pe tema strălucitoare, cu sonorități beethoveniene, expusă inițial de instrumentele cu coarde.

English

CRISTIAN MANDEAL

Cristian Mandea, permanent conductor of the Romanian Youth Orchestra, studied piano, composition, and conducting in Brașov and Bucharest, and subsequently attended master classes with Herbert von Karajan in Berlin and Sergiu Celibidache in Munich. He has collaborated with prestigious orchestras worldwide, with renowned soloists, and with youth orchestras (conducting summer courses and teaching master classes).

Cristian Mandea has conducted in 32 countries and in 25 world capitals. His career began with the orchestras of Târgu Mureș, Cluj-Napoca, and Bucharest.

From 1991 to 2009, he served as General Director of the “George Enescu” Philharmonic, and from 1998 to 2008 he was Artistic Director of the Euskadi Symphony Orchestra in Spain.

Until 2002, he was Artistic Director of the Haifa Symphony Orchestra in Israel, and until 2003 he was Resident Conductor of the Haydn Orchestra of Bolzano and Trento in Italy.

Beginning in 2005, he became Principal Guest Conductor of the Hallé Orchestra in Manchester.

He was Artistic Director of the “George Enescu” International Festival and Competition in the 2001 and 2003 editions. He has conducted ballet as well as Verdi's opera

Stiffelio at the Vienna State Opera. He has made numerous recordings on LPs and CDs of opera, symphonic, and film music. He has also recorded Brahms symphonies and vocal-symphonic works on nine CDs, as well as the complete works (symphonies, suites, concertante pieces, and chamber works) of George Enescu with the Bucharest Philharmonic for Arte Nova. For Claves, he recorded works by Aramburri, Sorozabal, and Aita Donostia, as well as Basque music, on four CDs with the Euskadi Symphony Orchestra.

Cristian Mandea is a promoter of Enescu's music, with a special place held by the masterpiece Oedipe, which he conducted at the Bucharest National Opera, at the Deutsche Oper Berlin, and in concert-opera version at the Edinburgh International Festival, 2002 edition.

In January 2005, in Cagliari, he conducted the Italian premiere and the first seven performances of the same Enescian masterpiece.

OXANA CORJOS

“...In her interpretation I admired that confidence displayed through the way in which, in her hands, everything became at once intelligible and sparkling in thousands of colors, as well as the way she gave us the impression that even the most difficult passages are easy to play...” (Szabadság, 08.10.2013 – Gabriela Kulcsár).

Oxana Corjos reveals, through each stage appearance, a remarkable musical talent doubled by a perfected pianistic technique. Growing up in a family of musicians, she acquired her first musical knowledge in childhood, studying with Ioana Minei and Ana Pitiș. She later attended the National University of Music in Bucharest, where she studied with maestro Dan Grigore.

She has received numerous awards at competitions held in Rome (1991), Senigallia (1981 and 1983), and Barcelona (1986). In 1992, she was awarded the Cella Delavrancea Prize.

Over time, Oxana Corjos has collaborated with conductors such as Jin Wang,

Ilarion Ionescu-Galați, Misha Katz, Cristian Mandeal, Gian Luigi Zampieri, Jan Stulen, Petre Sârcea, Gheorghe Costin, Emil Simon, Ovidiu Bălan, Corneliu Dumbrăveanu, Cem Mansur, and Nicolae Moldoveanu.

In Romania, she has performed concerts alongside the most representative orchestras, including the National Radio Orchestra, the Radio Chamber Orchestra, and the “George Enescu” Philharmonic Orchestra.

Her tours in Switzerland, the Republic of Moldova, Spain, Macedonia, and Italy brought her a series of successes, with both audiences and critics highly praising her artistic performances. In the past year, Oxana Corjos performed with the Romanian Youth Orchestra and maestro Cristian Mandeal, both in Bucharest and at the Santa Cecilia Academy Hall in Rome. She was also invited to perform at the opening of the Cluj Musical Autumn Festival (2013) and at the opening concert of the Gustav Mahler Festival in Toblach (Dobbiaco), July 2015.

JOHANNES BRAHMS (1833 - 1897)

A leading figure of the Romantic era, Johannes Brahms was born in Hamburg, Germany. He studied violin and cello early on with his father, a modest double bassist, and was later guided by the well-known pedagogue Eduard Marxsen, who instilled in him a love for Baroque and Classical creations. Alongside his compositional activity, he distinguished himself as an outstanding pianist, collaborating with great performers such as violinists Eduard Reményi and Joseph Joachim.

He undertook numerous concert tours and met Liszt, Wagner, and Schumann (with whom he formed a close friendship). Except for brief periods when he worked as a conductor (in Detmold, Hamburg, and Vienna – “Singakademie” and “Gesellschaft der

Musikfreunde”), Brahms devoted his full attention to composition, passionately writing over 120 works in nearly all genres (excluding opera and the symphonic poem): 4 symphonies, 4 concertos, 2 overtures, serenades, chamber music, piano pieces, lieder, choral works, and the famous German Requiem.

He never considered classical forms outdated; on the contrary, he used them as a starting point for building monumental musical architectures, enhanced by bold melodic writing, a refined harmonic-polyphonic sense, and rich orchestration. Piano Concerto No. 1 in D minor, Op. 15 was composed between 1854 and 1857. Its development as an independent work is

particularly interesting: in 1854, Brahms intended to write a symphony (sketching its main ideas), then, after Schumann's death, he reshaped the project into a grand sonata for two pianos. Eventually, it evolved into a fusion of symphonic and concerto genres.

This final concept sparked numerous comments, as both the public and critics did not appreciate the concerto at its premiere (Hanover, January 22, 1859, with Brahms at the piano and Joachim conducting). Several innovative elements were poorly received at the time: the absence of superficial virtuosity, the dominance of the symphonic principle, deviations from traditional structures, and a rethinking of melody (entirely subordinated to the poetic idea).

The first movement (*Maestoso*) begins with an orchestral introduction. The main theme, tense and austere, is presented over a sustained pedal, while the secondary theme appears, in contrast, dreamy and calm. The solo instrument does not adopt the same thematic material but introduces two new ideas that are later developed.

The middle movement (*Adagio*) conveys a sense of reconciliation, highlighted by the delicate interplay between soloist and orchestra. Its meditative atmosphere, with deep religious connotations (Brahms wrote on the first edition score “*Benedictus qui venit in nomine Domini*” – “Blessed is he who comes in the name of the Lord”), defines this beautiful lyrical page.

The finale (*Allegro non troppo*) is an energetic rondo, whose main theme expresses vigor and optimism. The musical development moves through surprising passages (including a quasi fantasia piano cadenza), brilliantly resolving the dramatic tension.

Symphony No. 1 in C minor, Op. 68 was completed in 1876, the result of long creative struggles. Brahms's vision of the symphony as the most complex form of pure music is fully realized in this work. His later symphonies do not represent a progression in value, unlike those of his classical predecessors.

The idea of continuous musical development—subject to constant transformation through contrasting debates and changes in substance—guides the musical narrative with masterful unity and flow. The orchestral forces are typically Romantic (pairs of flutes, oboes, clarinets, two bassoons and contrabassoon, four horns, two trumpets, three trombones, timpani, and strings), yet maintained within a classical expressive framework.

The first movement (*Allegro*) is preceded by a slow introduction (*Un poco sostenuto*), built on a chromatic fragment often called the “tragic motif” of the symphony. The sonata form unfolds impressively through two opposing themes in dramatic confrontation.

The second movement (*Andante sostenuto*) is lyrical, unfolding a sequence of questions and answers, memories and desires, serenity and passion. Its structure follows a three-part song form (A–B–A), enriched with developmental and variation techniques. The melancholic atmosphere is conveyed by the main theme introduced by the first violins.

The third movement (*Un poco Allegretto e grazioso*) maintains a serene character, incorporating elements of folk melody and energizing the discourse in a scherzo-like spirit. Its tripartite structure (A–B–A) highlights engaging melodic contours shaped through timbral contrasts and subtle dynamic variations.

The fourth movement (*Adagio. Più Allegro*) mirrors the structure of the first: a broad slow introduction recalls the somber mood, contrasted by a radiant horn theme (mentioned in a letter to Clara Schumann in 1868), followed by a grand sonata form built especially on a brilliant, Beethoven-like theme first presented by the strings.

DISTRIBUȚIE ORCHESTRĂ

/ 30 aprilie 2026

Vioara I

Octavian GORUN
concertmaestru
Ștefana ZAHARIA
Steliana BORDEIANU
șef partidă
Simona PETRENCU
Dan PREDOI
Cătălina SAVU
Cristina LEOVEANU
Cătălin SASU
Pompilia POPESCU
Geo FABIAN
Gigel MILCU
Dan FLORICĂ

Vioara a-II-a

George BUTUȘINĂ
solist instrumentist
Roxana ILIUȚĂ
șef partidă
Iuliana PREDOI
Cristina PÎRLEA
Alin ROMAN
Darius MELENCOVICI
Adrian BADEA
Valeriu EFREM
Iulian STAN
Marian ROMAN

Violă

Titu CURTEANU
solist instrumentist

Elena ORAVEȚ

șef partidă
Dorina RADOSAVLEVICI
Andreea CĂPĂȚĂNĂ
Mariana MORARU
Ștefania MITRICĂ
Rebaca TĂNASIE

Violoncel

Ionuț VOINEA
solist instrumentist
Rucsandra HALIȚCHI
Elvis CIUCULESCU
șef partidă
Maryia POPOVA
Raluca PESCLEVEI
Marius VASILESCU

Contrabas

Ion BIROVESCU
solist instrumentist
Radu RUȘOIU
Ciprian CÎTU
Traian BADEA

Flaut

Ciprian ION
solist instrumentist
Daria PETRE

Oboi

Liviu FĂRCAȘ
solist instrumentist
Constanța SCLIFOS
solist instrumentist

Clarinet

Bogdan UȚĂ
solist instrumentist
Eugen DUMINICĂ
solist instrumentist

Fagot

Mihail TCACI
solist instrumentist
Daniela STATKOVA
Lacezar PAVLOV

Corn

Roxana BUȘCĂ
Daniel ȚÎRLOAICA
Marcu DIACONU
Gilbert NEGOIȚĂ

Trompetă

Dorinel MĂCIUCĂ
solist instrumentist
Cătălin CODIȚOIU

Trombon

Alexandru AOLĂRIȚI
solist instrumentist
Alexandru ȚAPEȘ
Dacian MÂNDRU
șef partidă

Timpani

Sorin SĂCEANU
solist instrumentist

SPONSORI

Autonom

RELAX BALLROOM

PARTENERI MEDIA

GAZETA de SUD

TOP SECRET

Caiet-program realizat de Radu Jianu
Traducere text: Cosmina Titea
GRAFICĂ: DANIEL ENE